द्वेषणीय Adj. = द्वेष्य 1) Comm. zu Njâjam. 10, 2,20.

द्वेषपरिमुक्ता f. N. pr. einer Gandharva-Jungfrau Kâraṇḍ. 5,13.

द्वेषपरिमोचन m. *ein best.* Samâdhi Kâraṇḍ. 93,1.

द्वेष्म् n. 1) *Abneigung, Widerwille, Anfeindung, Hass.* — 2) *ein Böswilliger, Hasser, Feind.*

द्वेषस्य Adj. (f. आ) *eine Abneigung an den Tag legend* 188,4.

द्वेषिन् 1) Adj. *eine Abneigung —, einen Widerwillen habend, — gegen* (Gen. oder im Comp. vorangehend), *anfeindend, hassend, zu schaden suchend.* — 2) m. *Feind* 177,1.

द्वेषोयवन (Maitr. S. 1,2,10) und द्वेषोयुत् Adj. *Anfeindung abwendend.*

द्वेष्टर् Nom. ag. *der eine Abneigung —, einen Widerwillen hat gegen* (im Comp. vorangehend), *Anfeinder, Hasser, Feind.*

द्वेष्टोस् Gen. Inf. zu 1. द्विष् Çat. Br. 2,3,4,6.

द्वेष्य 1) Adj. *wovor oder vor dem man eine Abneigung hat, widerlich, unangenehm, verhasst.* — 2) m. *Feind.* — 3) *n. *Muskatnuss* Gal.

द्वेष्यता f. und द्वेष्यत्व n. (Njâjam. 10,2,20. Bhâvapr. 3,40) *das Verhasstsein.*

द्वेष्यपापक Adj. *dem das Böse verhasst ist* MBh. 12,83,44.

द्वेसत Adj. *vom Nabel aufwärts und abwärts gleiches Maass habend* (Comm.)

*द्वै Indecl.

*द्वैकुलिञ्जिक Adj. (f. ई) *zwei* Kuliṅga (*ein best. Hohlmaass*) *enthaltend.*

द्वैगत n. Name eines Sâman.

*द्वैगुणिक 1) Adj. *der sich 100 Procent zahlen lässt.* — 2) m. *Wucherer.*

द्वैगुण्य n. *Verdoppelung, der doppelte Betrag* Gaut. Comm. zu Çiç. 3,76.

द्वैज्ञात Adj. *zu den Zweimalgeborenen gehörend, aus ihnen bestehend.*

द्वैत n. *Zweiheit, Dualität, Dualismus.*

द्वैतधात्त m. N. pr. eines Schülers Çaṁkarâkârja's.

द्वैतनिर्णय m., द्वैतपरिशिष्ट n. und द्वैतभाषण n. Titel verschiedener Werke.

द्वैतभृत m. Pl. *eine best. Schule.*

1. द्वैतवन m. Patron. Dhvasan's.

2. द्वैतवन 1) Adj. *zu* Dhvasan Dvaitavana *in Beziehung stehend.* — 2) n. *ein solcher Wald.*

द्वैतवाद् m. *Dualismus.*

*द्वैतवादिन् m. *Dualist.*

द्वैतवैतण्ड्योपनिषद् f. Titel einer Upanishad.

द्वैतसिद्धान्तसंग्रह m. Titel eines Werkes.

द्वैतिन् m. *Dualist* Çaṁk. zu Bâdar. 1,2,3.

*द्वैतीयक Adj. *jeden zweiten Tag wiederkehrend* (Fieber).

द्वैतीयीक Adj. *der zweite.* Nom. abstr. °ता f.

*द्वैदत्ति m. Patron. von द्विदत्त.

द्वैध 1) Adj. *getheilt, zweifach, doppelt.* °म् Adv. *in zwei Theile, —Theilen.* — 2) n. *a) Zweiheit, doppeltes Vorhandensein, das Auseinandergehen, Verschiedenheit, Zweitheilung, Doppelwesen, Spaltung —, Trennung in zwei Theile, Zwiespalt, Streit.* — *b) Theilung der Streitkräfte.*

द्वैधी Adv. mit भू 1) *in zwei Theile auseinander gehen.* — 2) *in Zwiespalt gerathen.*

द्वैधीकरण n. *das Spalten.*

द्वैधीभाव m. 1) *Zweiheit, Doppelnatur.* — 2) *Theilung der Streitkräfte.* — 3) *Doppelwesen, doppeltes Spiel, Falschheit, Hinterlist.* — 4) *Zweifel, Ungewissheit.*

1. द्वैप Adj. (*f. ई) *auf einer Insel befindlich, dort wohnend* u. s. w. Comm. zu Çiç. 3,76.

2. द्वैप 1) Adj. *a) vom Panther —, vom Leoparden kommend.* — *b) *mit einem Panther- oder Leopardenfell überzogen.* — 2) *m. *Panther —, Leopardenfell.*

*द्वैपक Adj. *auf einer Insel wohnend* u. s. w.

द्वैपद्म und द्वैपद्य (MBh. 8,87,60) n. *zwei Parteien.*

1. द्वैपद् m. 1) *Wortpaar.* — 2) *ein Paar Versfüsse* Vaitân.

2. द्वैपद् Adj. von 2. द्विपद् 3) *a).*

द्वैपदशस् Adv. *Wortpaarweise.*

*द्वैपदिक Adj. mit 2. द्विपद् 3) *a) vertraut.*

द्वैपराक m. *eine best.* Trirâtra.

1. द्वैपायन m. *der Insulaner,* Bein. Vjâsa's.

2. द्वैपायन 1) Adj. *zu* 1. Dvaipâjana *in Beziehung stehend.* — 2) f. ई wohl N. pr. eines Flusses.

*द्वैपारायणिक Adj. *der zweimal Etwas durchgeht.*

द्वैप्य 1) Adj. *auf einer Insel wohnend, daher kommend.* — 2) *m. Pl. N. pr. eines Volkes.

*द्वैभाव्य n. *doppeltes Wesen* u. s. w.

द्वैमत्य m. Patron. Auch Pl.

द्वैमातुर 1) Adj. *zwei Mütter habend.* भ्रातर् *Stiefbruder.* — 2) *m. *a)* Bein. Gaṇeça's. — *b)* Gârâsaṁdha's.

*द्वैमातृक Adj. *mit Regen und Flüssen gesegnet* Râgan. 2,10.

द्वैमास्य Adj. *zwei Monate während* Gaut.

*द्वैमित्रि Adj. *zwei Freunde zu Vätern habend.*

द्वैयकाल्य n. Nom. abstr. von द्व्यकाल Gaim. 5,4,23.

*द्वैयक्षिक Adj. *in zwei Tagen vollbracht* u. s. w. P. 5,1,87, Sch.

*द्वैयाव्हावक Adj. von द्व्याव्हाव.

द्वैयोग्य n. *eine Verbindung mit Zweien, eine Zugehörigkeit zu Zw.*

द्वैरथ 1) Adj. *a)* in Verbindung mit युद्ध oder n. mit Ergänzung von युद्ध *ein Zweikampf zu Wagen, Zweikampf* überh. — *b) über einen Zweikampf handelnd.* — 2) m. *der Gegner in einem Kampfe.*

द्वैराज्य n. 1) *eine unter zwei Fürsten getheilte Herrschaft.* — 2) *die Grenzen zweier Staaten, Grenze* überh. Naish. 8,59.

*द्वैरात्रिक Adj. *zweitägig, in zwei Tagen vollbracht* u. s. w. P. 5,1,87, Sch.

द्वैरूप्य Adj. *Zweiheit der Form, das Doppelterscheinen, Doppelwesen* Comm. zu Âpast. Çr. 5,11,4.

द्वैलिङ्ग्य n. *Zweigeschlechtigkeit.*

द्वैवचन Adj. *zum Dual gehörig.*

*द्वैवर्षिक Adj. (f. ई) *in zwei Jahren bevorstehend* u. s. w.

द्वैविध्य n. *Zweifachheit, zweifache Art* Kap. 6,9.

*द्वैशाण Adj. (f. ई) *zwei* Çâṇa *wiegend.*

*द्वैषणीया f. *eine Art Betelpfeffer.*

द्वैसंध्य (Conj.) n. *Morgen- und Abenddämmerung.*

*द्वैसमिक Adj. *zweijährig.*

*द्वैहायन n. *ein Zeitraum von zwei Jahren.*

1. द्व्यंश 1) m. Sg. *zwei Theile.* — 2) f. ई dass. Gaut.

2. द्व्यंश Adj. *zwei Antheile habend.*

द्व्यक्ष 1) Adj. (f. ई) *zweiäugig.* — 2) m. Pl. N. pr. eines Volkes MBh. 2,51,17.

1. द्व्यक्षर n. Sg. *zwei Silben* TS. 1,6,11,1.

2. द्व्यक्षर (TS.) und द्व्यक्षर (Çat. Br.) 1) Adj. (f. आ) *zweisilbig.* — 2) n. *ein zweisilbiges Wort.*

द्व्यग्नि Adj. *zweimal das Wort* अग्नि *enthaltend* Ait. Br.

द्व्यङ्ग MBh. 9,1388 fehlerhaft für त्र्यङ्ग; व्यङ्ग ed. Bomb.

1. द्व्यङ्गुल n. *das Maass von zwei Daumenbreiten.* *द्व्यङ्गुल उत्कर्षम्, *द्व्यङ्गुलेनोत्कर्षम् und *द्व्यङ्गुलोत्कर्षम् Absol. P. 3,4,51, Sch.

2. द्व्यङ्गुल Adj. *das Maass von zwei Daumenbreiten habend.* °भृङ्ग Adj. als Bez. des Alters eines gehörnten Thieres.

*द्व्यञ्जल und *द्व्यञ्जलि n. *zwei Handvoll.*

द्व्यणुक n. *eine Verbindung von zwei Atomen* Çaṁk. zu Bâdar. 2,2,11. Naish. 3,125. द्व्यणुकोदर Adj. (f. ई) so v. a. *überaus schmächtigen Leibes* 4,3.

द्व्यधिक Adj. (f. आ) *zwei mehr* Gaut.

द्व्यन्तर Adj. (f. आ) *durch zwei Zwischenglieder getrennt* Gaut. Saṁhitopan. 27,3.